

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

fieri per adversarii confessionem, vel per testes, vel per instrumenta &c. Et quia testillima species, atque ad litium expeditionem promptissima est confessio, ideo de hac primo loco: circa quam princeps habet est quaestio: an confessio sit verè & propriè probatio? Et invaluit non esse; quia effici nequaquam posse videtur, ut is probaverit, qui pro se nihil dixit aut proposuit, nam probatio in sui intentione incumbit auctori. *L. 2. ff. de probat:* cui proinde nihil aliud incumbit, postquam confessus est reus; ergò verè & propriè non probavit, sed probandi onere levatus est actor, & reus non probavit: quia nihil pro se aut in sui favorem attulit, sed contra. *L. de etate. ff. de interrog: act.*

2. Verùm his non obstantibus, Cetero, Confessionem veram & propriam speciem probationis esse, utroque iure pro hac opinione pugnante. ut apud Paulum *L. publ: in fin: ff. de poss:* cum enim confessio quaedam depositi in Epistola facta fuisset quaesitum fuerat, an ex scriptura obligatio aliqua orta fuisset videretur, respondit Paul. h. u. *Ex Epistola, de qua quaeritur, namque iam quidem obligationem natam videri,*

probationem depositarum rerum impleri posse.

Cui proximum est, quod habetur *L. 1. in fin. ff. de interrog: act. ibi. Sed tantummodo ad probationes litigatoribus sufficiunt ea, quæ ab adversa parte expressa fuerint. supple confitendo. Accedunt ex jure Pont. text. in cap. 1. de confess: in 6. Statuimus, inquit, Innoc: IV. ut Iudices admittere possint probationes negativas, quæ probari nequeunt, nisi per confessionem adversarii. Et in Clement. constitutionem de elect: probationem tamen factam super his per adversarij confessionem, vel alias legitime non infirmat: quibus adde cap. in presentia de renunt: cap. cum ad sedem de restit. spol: Præterea confessus convictus dicitur.*

L. qui sententiam C. de pœn: & quasi convictus punitur pœnâ criminis. L. si qui adulterij. C. ad L. Iul: de adult: ubi etiam cum juris præsumptione, quæ verè & propriè probatio dicitur, confessio comparatur: constat autem convincere aliquem nihil aliud esse, quam contra aliquem irrefragabiliter probare. L. 2. C. quorum appell: non recip. Deniq; si simplex de seipso assertio cum juris præsumptione verè & propriè probatio est, & probatoriam conditio-

nem implet. ut *L. non omnes §. a. barbaris. deremil:* cur etiam talis confessio non sit

3. Ad argumentum oppositæ opinionis. *Dico.* Reum, qui confitetur, non quasi reum in sua illa confessione habendum esse, (reorum enim fugere est) sed quasi eum, qui adversus se testimonium perhibeat veritatis, adeoque in actu confessionis quasi testem omni exceptione maiorem, adversus seipsum, & in momento confessionis, aut effectu eiusdem quasi Judicem, qui ex propria suâ attestacione seipsum condemnat. *L. 1. ff. & Cod. de confessor:* Si igitur reus non quasi reus sed dum fatetur, sed quasi testis, videtur alicui ex ore confitentis, & quasi contra seipsum deponentis, suæ intentionis probationem eruere. Testis enim probare non dicitur sed actor per testem: pensandum quod est probandi onus actori regulariter incumbere, ad proprietatem autem probationis non refert, an ipse probet, vel alius. Non enim ex persona agentis expectandi vocabulum debet, sed ex Etymologia definitione, auctoritate, &c. Insuper advertendum, non sequi, *hoc relevat ab*